ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ 12 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Ὑπέρ Ἀναπαύσεως

† ΦΩΤΕΙΝΗΣ, ΣΑΒΒΑ,
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ΕΥΣΤΑΘΙΑΣ
† NARCIS ANDROMACHIS
† ΑΝΔΡΟΝΙΚΗΣ ΑΛΕΞΑΤΟΥ
† ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΚΟΥΜΟΥΤΣΟΥ

Αἰωνία ἡ Μνήμη αὐτῶν

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ΣΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΘΕΟΤΟΚΟ

Κάθε Τετάρτη 7:00 - 8:30 μ.μ.

ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟ:
6:00 μ.μ. ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Πρόσκλησις

ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΠΟΚΡΕΩ
19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2012

ἀμέσως μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας,
θά προσφερθεῖ, στήν
Κοινοτική Αἴθουσα τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος,
τό ἐτήσιο

ΓΕΥΜΑ ΤΩΝ ΑΠΟΚΡΕΩ

Σᾶς περιμένουμε ὅλους σας
νά μᾶς τιμήσετε μέ τήν παρουσία σας
καθώς ἑτοιμαζόμαστε νά εἰσέλθουμε στήν
Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή.

Τιμή συμμετοχῆς: $10.00 τό ἄτομο.

Ἡ Εἰρηνόφιλη Φιλόπτωχος

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
Ἱερά Πατριαρχική Μονή
Ὁσίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου

36-07 23rd Avenue, Astoria, NY 11105

Phone: (718) 626-6225 Fax: 626-7669
Email: StIrene@StIrene.org
Web: www.StIrene.org

Ἡγουμενεύων: ὁ Ἐπίσκοπος Φιλομηλίου Ἠλίας

Κυριακή τοῦ Ἀσώτου
Sunday of the Prodigal Son

ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ

Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου
(ἀπόσπασμα ἀπό τήν ὁμιλία Α' περί μετανοίας)

Ὁ ἄσωτος πού ἔφυγε στήν ξένη χώρα καί ἀπό τά ἴδια τά πράγματα ἔμαθε πόσο μεγάλο κακό εἶναι νά χάσει κανείς τό πατρικό του σπίτι, ἐπέστρεψε, καί ὁ πατέρας του τότε δέν τοῦ κράτησε κακία, ἀλλά τόν δέχτηκε μέ ἀνοιχτή ἀγκαλιά. Γιατί ἄραγε; Ἐπειδή ἦταν πατέρας καί ὄχι δικαστής. Καί στήθηκαν τότε χοροί καί συμπόσια καί πανηγύρια καί ὅλο τό σπίτι ἦταν φαιδρό καί χαρούμενο. Τί μοῦ λές τώρα ἄνθρωπέ μου; Αὐτές εἶναι οἱ ἀμοιβές τῆς κακίας; Ὄχι τῆς κακίας, ἄνθρωπε, ἀλλά τῆς

ΠΡΩΤΟ ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟ
Σάββατο 19 Φεβρουαρίου

Θεία Λειτουργία καί Μνημόσυνο

- **8:00-10:30 π.μ. : Ὄρθρος & Θ. Λειτουργία**
- **10:30-11:00 π.μ.: Μνημόσυνο**

Παρακαλοῦμε στεῖλτε μας τά ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων συγγενῶν σας γιά νά μνημονευθοῦν καί τά τρία Ψυχοσάββατα.

ἐπιστροφῆς. Ὄχι τῆς πονηρίας, ἀλλά τῆς μεταβολῆς πρός τό καλύτερο. Καί ἀκοῦστε καί τό σπουδαιότερο: Ἀγανάκτησε γι' αὐτά ὁ μεγαλύτερος υἱός. Ὁ πατέρας ὅμως τόν ἔπεισε κι αὐτόν μιλώντάς του μέ πραότητα καί λέγοντας, «σύ πάντοτε ζοῦσες μαζί μου, ἐνῶ αὐτός ἦταν χαμένος καί βρέθηκε, ἦταν νεκρός καί ξαναβρῆκε τή ζωή του» (Λουκᾶ 15:31-32). Ὅταν πρέπει νά διασώσει τόν χαμένο, λέγει: «Δέν εἶναι ὥρα τώρα γιά δικαστήρια, οὔτε γιά λεπτομερή ἐξέταση, ἀλλά εἶναι ὥρα μόνο φιλανθρωπίας καί συγγνώμης.» Κανένας ἰατρός, πού ἔχει ἀμελήσει ὁ ἴδιος νά δώσει φάρμακο στόν ἀσθενή, δέν ζητεῖ εὐθύνες ἀπ' αὐτόν γιά τήν ἀταξία του καί οὔτε τόν τιμωρεῖ. Καί ἄν ἀκόμα χρειαζόταν νά τιμωρηθεῖ ὁ ἄσωτος, τιμωρήθηκε ἀρκετά ζώντας στήν ξένη χώρα. Τόσο λοιπόν χρόνο στερήθηκε τή συντροφιά μας καί ἔζησε παλεύοντας μέ τήν πείνα, τήν ἀτίμωση καί τά χειρότερα κακά. Γι' αὐτό λέγει ὁ πατέρας: «ἦταν χαμένος καί βρέθηκε, ἦταν νεκρός καί ξαναβρῆκε τή ζωή του». Μή βλέπεις, λέγει, τά παρόντα, ἀλλά σκέψου τό μέγεθος τῆς προηγούμενης συμφορᾶς. Ἀδελφό βλέπεις, ὄχι ξένο. Στόν πατέρα του ἐπέστρεψε, πού ξεχνάει τά περασμένα ἤ καλύτερα πού θυμᾶται ἐκεῖνα μόνο τά ὁποῖα μποροῦν νά τόν ὁδηγήσουν σέ συμπάθεια καί ἔλεος, σέ στοργή καί εὐσπλαγχνία τέτοια πού ταιριάζει στούς γονεῖς. Γι' αὐτό δέν εἶπε, ἐκεῖνα πού ἔπραξε ὁ ἄσωτος, ἀλλά ἐκεῖνα πού ἔπεθε. Δέν λυπήθηκε ὅτι κατέφαγε τήν περιουσία του, ἀλλ' ὅτι περιέπεσε σ' ἀμέτρητα κακά. Ἔτσι ἔψαχνε μέ τόση προθυμία καί μέ ἀκόμα μεγαλύτερη νά βρεῖ τό χαμένο πρόβατο. Καί ἐδῶ βέβαια γύρισε πίσω ὁ ἴδιος ὁ υἱός, ἐνῶ στήν παραβολή τοῦ καλοῦ Ποιμένος ἔφυγε ὁ ἴδιος ὁ ποιμένας. Καί ἀφοῦ βρῆκε τό χαμένο πρόβατο τό ἔφερε πίσω, καί χαιρόταν πολύ περισσότερο γι' αὐτό, παρά γιά ὅλα τά ἄλλα τά σωσμένα. Καί πρόσεχε πῶς ἔφερε πίσω τό χαμένο πρόβατο: Δέν τό μαστίγωσε, ἀλλά μεταφέροντάς το καί βαστάζοντάς το στούς ὤμους του, τό παρέδωσε πάλι στό κοπάδι...

Ὅσο λοιπόν θά ὑπάρχει τό σήμερα, ἄς μή ἀπελπιζόμαστε, ἀλλ' ἔχοντας ἐλπίδα πρός τόν Κύριο καί ἔχοντας κατά νοῦν τό πέλαγος τῆς φιλανθρωπίας Του, ἀφοῦ ἀποτινάξουμε κάθε τι τό πονηρό ἀπό τή σκέψη μας, ἄς ἀσκοῦμε μέ πολλή προθυμία καί ἐλπίδα τήν ἀρετή, καί ἄς ἐπιδείξουμε μετάνοια μέ ὅλη τή δύναμή μας. Ἔτσι ἀφοῦ ἀπαλλαχθοῦμε ἀπ' ὅλα τ' ἁμαρτήματά μας ἐδῶ στή γῆ, νά μπορέσουμε μέ θάρρος νά σταθοῦμε μπροστά στό βῆμα τοῦ Χριστοῦ, καί νά ἐπιτύχουμε τή βασιλεία τῶν οὐρανῶν, τήν ὁποία εὔχομαι νά ἐπιτύχουμε ὅλοι μας μέ τή χάρη καί φιλανθρωπία τοῦ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΡΕΛΑΣΗ

Ἡ ΠΑΡΕΛΑΣΗ στήν Πέμπτη Λεωφόρο θά γίνει τήν Κυριακή 25 ΜΑΡΤΙΟΥ καί ἡ Ι. Πατριαρχική Μονή θά συμμετάσχει, ὅπως κάθε χρόνο. Παρακαλοῦμε σημειώσατε τήν ἡμερομηνία στό ἡμερολόγιό σας.

Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, μαζί μέ τόν Ὁποῖο στόν Πατέρα καί συγχρόνως στό Ἅγιο Πνεῦμα ἀνήκει ἡ δόξα, ἡ δύναμη καί ἡ τιμή, τώρα καί πάντοτε καί στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

SUNDAY GOSPEL

Sunday of Prodigal Son

The Reading is from Luke 15:11-32

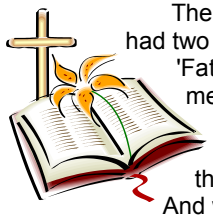

The Lord said this parable: "There was a man who had two sons; and the younger of them said to his father, 'Father, give me the share of the property that falls to me.' And he divided his living between them. Not many days later, the younger son gathered all he had and took his journey into a far country, and there he squandered his property in loose living. And when he had spent everything, a great famine arose in that country, and he began to be in want. So he went and joined himself to one of the citizens of that country, who sent him into his fields to feed swine. And he would gladly have fed on the pods that the swine ate; and no one gave him anything. But when he came to himself he said, 'How many of my father's hired servants have bread enough and to spare, but I perish here with hunger! I will arise and go to my father, and I will say to him, 'Father, I have sinned against heaven and before you; I am no longer worthy to be called your son; treat me as one of your hired servants.' And he arose and came to his father. But while he was yet at a distance, his father saw him and had compassion, and ran and embraced him and kissed him. And the son said to him, 'Father, I have sinned against heaven and before you; I am no longer worthy to be called your son.' But the father said to his servants, 'Bring quickly the best robe, and put it on him; and put a ring on his hand, and shoes on his feet; and bring the fatted calf and kill it, and let us eat and make merry; for this my son was dead, and is alive again; he was lost, and is found.' And they began to make merry. Now his elder son was in the field; and as he came and drew near to the house, he heard music and dancing. And he called one of the servants and asked what this meant. And he said to him, 'Your brother has come, and your father has killed the fatted calf, because he has received him safe and sound.' But he was angry and refused to go in. His father came out and entreated him, but he answered his father, 'Lo, these many years I have served you, and I never disobeyed your command; yet you never gave me a kid, that I might make merry with my friends. But when this son of yours came, who has devoured your living with harlots, you killed for him the fatted calf!' And he said to him, 'Son, you are always with me, and all that is mine is yours. It was fitting to make merry and be glad, for this your brother was dead, and is alive; he was lost, and is found.'"